

شنبه 7 اسفند 1395-27 جمادی الاول 1438-25 فوریه 2017

علي اكبر دهخدا در 5 اسفند 1258 ش در تهران دیده به جهان گشود.

درگذشت علامه "علي اكبر دهخدا" نه‌سندۀ لغت‌نامه بزرگي دهخدا (1334 ش.)
علي اكبر دهخدا در 5 اسفند 1258 ش در تهران دیده به جهان گشود. وي علوم ابتدائي و سطوح عالي را در ايران سپري كرد. سپس براي تكميل علوم جديد به اروپا سفر نمود و مدت پنج سال به تحقيق و تفحص پرداخت. بازگشت دهخدا به ايران مصادف با نخستين طليعه افكار آزادي rlm&؛ خواهانه و شروع مبارزات جنبش مشروطيت در ايران بود. دهخدا كه با استبداد و مظالم آن زمان شديداً مخالف بود، به صف مبارزان پيوست و به نگارش مقالات تند و طنزآمیز پرداخت. او كه از همكاران روزنامه صوراسرافيل بود، پس از توقيف و تعطيلي روزنامه به اروپا تبعيد شد. دهخدا پس از استقرار مشروطيت به ايران بازگشت و در روزنامه هاي مختلف نويسندگي كرد. او در ايام جنگ جهاني اول و مهاجرت آزادي rlm&؛ خواهان، در يكي از ايلات بختياري منزوي گرديد و در آنجا مقدمات تدوين لغت rlm&؛ نامه بزرگ خود را پي rlm&؛ ريزي نمود. اين اثر مهم علمي و ادبي دهخدا، آن rlm&؛ چنان گسترده، دقيق و غني است كه مي rlm&؛ توان آن را يكي از شاهكارهاي بزرگ زبان فارسي در قرن اخير دانست. كارهاي ادبي و انتقادي دهخدا از نظر سبك و سليقه كم rlm&؛ نظير است و نوآوری او در طنزنويسی، مکتبی نوین در زبان و ادبیات فارسی به وجود آورد. در زمینه شعر نیز، دهخدا آثاری برجسته دارد كه با بياني ساده و دلنشين سروده شده است. دهخدا همچنين با گردآوری كتاب امثال و حكم كه مجموعه rlm&؛ اي از بيست و چهار هزار ضرب المثل فارسي است، نخستين فرهنگ نامه عرفي و عاميانه را در زبان فارسي تدوين كرد. وي سرانجام در هفتم اسفند 1334 ش در 76 سالگي در تهران درگذشت و در قبرستان ابن بابويه در ري مدفون شد.

رحلت فقيه وارسته و عالم فاضل آيت الله ميرزا هاشم آملی، فقيه و عالم بزرگ معاصر، در حدود سال 1283 ش برابر با 1322 ق، در
حضرت آيت الله ميرزا هاشم آملی، فقيه و عالم بزرگ معاصر، در حدود سال 1283 ش برابر با 1322 ق، در روستايي نزديك لاريجان از توابع آمل در مازندران به دنيا آمد. ايشان پس از پشت سرگذشتن تحصيلات مقدماتي، راهي تهران شد و در مدرسه سپهسالار اين شهر اقامت گرديد. او در آن مدرسه مورد توجه شهيد آيت الله سيد حسن مدرس قرار گرفت و از استاداني همچون ميرزا طاهر تنكابني، ميرزا ابوالحسن شعراني و محمدعلي شاه آبادي بهره برد. ميرزا هاشم آملی سپس در قم در محضر درس حضرات آيات شيخ عبدالکريم حائري يزدي و سيد محمدحجت کوه کمره rlm&؛ اي حاضر شد و پس از چندي به درجه رفيع اجتهاد نائل آمد. اين فقيه سترگ از آن پس براي بهره rlm&؛ مندي از محفل پر رونق نجف، عازم آن ديار گرديد. ايشان در نجف، در درس حضرات آيات سيدابوالحسن اصفهاني، ميرزاي ناييني و آقا ضياءالدين عراقی حاضر شد و به مقام والايي در علم دست يافت. ميرزا هاشم آملی از آن پس حلقه درس خود را در نجف و قم تشکيل داد و فضاي بسياري در محضر معظم rlm&؛ له پرورش يافته و به درجات بالاي علمي دست يافتند كه حضرات آيات: ميرزا جواد تبريزي، ناصر مكارم شيرازي، عبدالله جوادى آملی، حسن حسن rlm&؛ زاده آملی، سيد جعفر کریمی، سيد مصطفی و سيدعلي محقق داماد، محمد محمدی گیلانی و اسماعيل صالحی مازندرانی و ده rlm&؛ ها عالم فاضل از آن جمله rlm&؛ اند. آيت الله ميرزا هاشم آملی، به عنوان يكي از شيوخ فقا و مراجع تقليد قم به شمار مي rlm&؛ رفت و در جريان انقلاب اسلامي ايران، از آغاز اولين نهضت روحانيان و مردم در قضيه انجمن rlm&؛ هاي ايالتي و ولايتي گرفته تا قيام 15 خرداد 1342 و بعد از آن، تا زمان پيروزي انقلاب اسلامي ايران، آن بزرگوار به عنوان يكي از مراجع تقليد در کنار رهبر انقلاب اسلامي، حضرت امام خميني(ره) قرار داشت و علاوه بر شرکت در جلسات علما، در مواقع ضروري ديده بزرگ rlm&؛ هاي خود را با صدور اعلاميه به آگاهي همگان مي rlm&؛ رساند. اين فقيه جليل تمام عمر را با کمال زهد، تقوا و صدق و صفا و در نهايت عزت نفس گذراند و به هيچ يك از تجملات دنياي، اعتنايي نداشت. از جمله آثار چاپي ايشان، كتاب الطهاره، الصلاة و الصوم مي rlm&؛ باشند. اين عالم رباني سرانجام در هفتم اسفند 1371 ش برابر با چهارم رمضان 1413 ق در 88 سالگي به لقاء الله پيوست و در مسجد بالاسر حرم حضرت معصومه به خاک سپرده شد.

برگزاری آملی، ده و انتخابات شه، اهاي اسلامي، شهر و روستا (1377 ش.)
در هفتم اسفند 1377، يكي از بزرگ rlm&؛ ترين ارمان rlm&؛ هاي ديرين ملت مسلمان ايران تحقق يافت و با برگزاري انتخاباتي پرشور، نهاد و پاگاه مردمی شوراهای اسلامی شهر و روستا، در عرصه حکومتي، جلوه عملي پيدا كرد. تشکيل بيش از 33 هزار شوراي شهري و روستايي در سراسر ايران اسلامي، گامي در جهت ورود و همکاري علني تمام مردم در عرصه تصميم rlm&؛ گيري rlm&؛ هاي کشوري بود كه به لحاظ كثرت جمعيت منتخبان انتخاباتي و نيز خاستگاه اجتماعي و فرهنگي شوراهای، اين عرصه را از ديگر عرصه rlm&؛ ها متمايز و برجسته ساخته است. تمرکززدايي، منطقه rlm&؛ گرايي، توزيع قدرت، کاهش تصدي دولت در امور مملكتي، نهادينه كردن مشاركت مردم در عرصه تصميم rlm&؛ گيري rlm&؛ ها، تقويت نهادهای مدني، استفاده هرچه بيشتر از استعدادها و قابليت rlm&؛ هاي توده مردم و

جلوس "شاه اسماعیل دوم" در قزوین (984 ق)،
شاه طهماسب صفوی یازده پسر داشت که بزرگترین آنها، موسوم به محمد خدابنده بود. وی در هنگام مرگ پدر 45 سال داشت و هر چند یکسال بعد به تخت سلطنت نشست، اما در هنگام مرگ پدر به جهت وضعی که در چشم داشت، از پادشاهی استعفا کرد. اما اسماعیل میرزا که مورد خشم پدر بود و در زندان به سر میبرد توسط هواخواهانش رهایی یافت و بر تخت قدرت تکیه زد. وی تمام برادران خود را یکی پس از دیگری به قتل رساند و هر که را گمان می کرد، در فکر پادشاهی باشد، از سر راه برداشت. شاه اسماعیل دوم مردی عیاش و خونخوار و سفيه بود و چون در جوانی در هرات به دست معلّمي سني مذهب تربیت یافته بود، بر آن شد که چون به شاهی برسد، مذهب شیعه را که توسط پدرانش ترویج شده بود، براندازد. او همین کار را هم کرد و خطبه و سکه را به نام خلفای راشدین جاری ساخت.
بالاخره اجرای کامل اصل هفتم قانون اساسی، مبنی بر تشکیل شوراهای شهر و روستا و... برای تصمیم گیری در امور کشور، از جمله اهداف و مطالبات مردمی بود که با تشکیل شوراهای اسلامی شهر و روستا، بنیانی محکم یافت.